

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΓΙΑ ΑΡΧΑΡΙΟΥΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΛΟΥΡΑΚΗΣ

Αφιερωμένο

ΠΡΟΣΩΠΑ
Παιδιά

ΧΩΡΟΣ
Αυλή σχολείου

Τα παιδιά στην αυλή του σχολείου.

- Θέλετε να παίξουμε τον πρωθυπουργό;
- Τι είναι αυτό, επιτραπέζιο;
- Όχι, ο πρωθυπουργός θα είμαι εγώ.
- Και;
- Και εσείς θα κάνετε ό,τι σας λέω.
- Γιατί να μην γίνω εγώ ο πρωθυπουργός και να κάνεις εσύ ό,τι σου λέω εγώ;
- Το σκέφτηκα πρώτος.
- Μην το πούμε πρωθυπουργός, καλύτερα βασιλιάς.
- Δεν έχουμε βασιλεία, έχουμε Δημοκρατία.
- Τότε να το πούμε ο δημοκράτης.
- Δεν λέγεται έτσι ο αρχηγός μιας χώρας, λέγεται ο πρωθυπουργός.
- Ή η πρωθυπουργός.
- Γίνονται και κορίτσια πρωθυπουργοί;
- Και βέβαια.
- Τι, θα κερδίζουν μόνο τα αγόρια;
- Και πώς θ' αποφασίσουμε ποιος θα είναι;
- Πώς γίνεται κανονικά στους μεγάλους;
- Χρειάζεται μια κρυψώνα.
- Τι κρυψώνα;
- Σαν ντουλάπα, αλλά γύρω γύρω, αντί για ξύλο έχει πανί.
- Και;
- Έχω δει τη μαμά μου, μπαίνει μέσα σε κάτι τέτοιο και ψηφίζει. Ξέρετε πού; Εδώ στο σχολείο.
- Πού θα βρούμε τόσο πανί για να φτιάξουμε αυτή την κρυψώνα;
- Να ενώσουμε τα μπουφάν μας.
- Με τι;
- Με συνδετήρες.
- Δε θα σταθεί.
- Γιατί να μπούμε σε μια κρυψώνα να ψηφίσουμε;
- Πώς αλλιώς να το κάνουμε;
- Να σηκώσουμε το χέρι μας και να γίνει πρωθυπουργός αυτός που θέλουν οι περισσότεροι.
- Πρέπει να υπάρχει μια πάνινη ντουλάπα, να μη σε βλέπει κανείς όταν ψηφίζεις.
- Τι κόλλημα...
- Η ψήφος είναι μυστική, μας το 'χει εξηγήσει η δασκάλα.
- Δηλαδή αν εγώ σας πω ποιον ψήφισα, τι θα γίνει;

- Θα σε βάλουν φυλακή.
- Τότε δεν πάω να ψηφίσω.
- Και πάλι θα σε βάλουν φυλακή, η ψήφος είναι υποχρεωτική, μας το έχει πει κι αυτό η δασκάλα.
- Λες βλακείες, οι γονείς μου δεν ψηφίζουν ποτέ και δεν έχουν πάει ούτε μία φορά φυλακή.
- Μπορεί να πηγαίνουν.
- Φυλακή;
- Όχι, να ψηφίσουν.
- Το λένε κι οι ίδιοι πως δεν ψηφίζουν.
- Γιατί;
- Ξέρουν ποιο κόμμα θα βγει.
- Πώς το ξέρουν πριν τις εκλογές;
- Γίνονται πολλοί.
- Τι είναι αυτό;
- Είναι ο Παύλος στ' Αγγλικά. Έχω έναν ξάδελφο στην Αμερική που τον λένε Πολ.
- Πολλοί είναι οι δημοσκοπήσεις. Κάτι σαν εκλογές πριν τις εκλογές. Εκεί φαίνεται ποιος θα βγει.
- Ψηφίζουν και εκεί σε ντουλάπα;
- Όχι, λες τι θα ψηφίσεις φανερά, ακόμα και στο τηλέφωνο.
- Μα δεν είναι μυστική η ψήφος;
- Όχι στα πολλοί.
- Και γιατί να μην βγαίνει κατευθείαν ο πρωθυπουργός από τα **(με προσποιητή προφορά)** πολλοί;
- Γιατί δεν ψηφίζουν όλοι, μόνο λίγοι. Αλλά απ' αυτούς τους λίγους φαίνεται ποιος θα βγει.
- Και δεν πέφτουν έξω ποτέ;
- Οι γονείς μου λένε πως τις περισσότερες φορές βγαίνει ό,τι πουν αυτά.
- Αφού οι γονείς σου δεν πάνε να ψηφίσουν κανονικά, τότε γιατί δεν ψηφίζουν στα πολλοί;
- Σ' αυτά μπορεί να ψηφίζουν.
- Αν δεν ψηφίσεις σε αυτά μπαίνεις φυλακή;
- Μπαίνεις φυλακή γιατί έκλεψες μια τράπεζα, όχι γιατί δεν ψήφισες.
- Παιδιά, δεν χρειάζεται να φτιάξουμε πάνινη ντουλάπα, θα πηγαίνουμε ένας ένας πίσω από κείνο το δέντρο και θα ψηφίζουμε.
- Εκεί δεν μας βλέπει κανείς.
- Και πώς θα το κάνουμε;
- Θα σημειώνουμε σ' ένα χαρτί ποιον προτιμάμε. Αυτός με τις περισσότερες ψήφους, θα γίνει πρωθυπουργός.
- Πρέπει πρώτα να υπάρχουν υποψήφιοι.

- Δηλαδή;
- Να πούμε ποιοι και ποιες θέλουν να γίνουν πρωθυπουργοί.
- Εγώ δεν θέλω.
- Γιατί;
- Θέλω να δω μια φορά πώς παίζεται αυτό το παιχνίδι και μετά θα αποφασίσω.
- Ωραία, όσοι θέλουν να σηκώσουν το χέρι.

Σηκώνουν χέρι δύο κορίτσια και δύο αγόρια.

- Θα γίνει μεγάλη μάχη.
- Και τώρα;
- Θα ξεκινήσουμε πρωθυπουργική καμπάνια.
- Τι είναι πάλι αυτό;
- Θα βγάλουμε λόγο.
- Σε ποιον;
- Στους ψηφοφόρους μας.
- Σε εμάς εννοεί.
- Και τι θα λέμε;
- Τι θα κάνουμε αν κερδίσουμε.
- Νόμιζα πως ο πρωθυπουργός βάζει τους άλλους να κάνουν ό,τι θέλει.
- Αν το πεις αυτό, δεν θα σε ψηφίσει κανείς.
- Δηλαδή να πούμε ψέματα;
- Δεν θα 'θελες να κάνεις κάτι καλό, αν γινόσουν πρωθυπουργός;
- Τι καλό;
- Να φέρεις ειρήνη στον κόσμο.
- Μα δεν έχουμε πόλεμο εδώ.
- Υπάρχει πόλεμος σε άλλες χώρες.
- Αυτές οι χώρες δεν έχουν πρωθυπουργούς;
- Θα έχουν οι περισσότερες.
- Ε τότε να φέρουν εκείνοι ειρήνη στις χώρες τους.
- Μπορεί να μην μπορούν.
- Αν δεν μπορούν, έχω δει στην τηλεόραση πως μαζεύονται πολλοί πρωθυπουργοί και πιέζουν να γίνει ειρήνη.
- Ναι, *ειρήνη!* Τέτοιες ωραίες λέξεις να λέμε για να μας ψηφίσουν.
- Εγώ δεν θα λέω λέξεις που δεν τις εννοώ.
- Καλά κάνεις.
- Θα σας λέω τα πράγματα έτσι όπως είναι.
- Τότε μπορεί να χάσεις ψήφους.
- Δεν με πειράζει.
- Θα σε ψηφίσω εγώ. Δεν θα ψήφιζα ποτέ έναν ψεύτη.
- Μαζί σου.

- Η σωστή δημοκρατία δεν θέλει ψεύτες πρωθυπουργούς.
- Εγώ ακόμα δεν έχω καταλάβει τι είναι η Δημοκρατία...

Τα παιδιά τραγουδούν:

«Τι είναι Δημοκρατία;»

Ευτυχία;

Ευκαιρία;

Εταιρεία;

Μα τι είναι τελικά Δημοκρατία;

Θεραπεία;

Νοσταλγία;

Οικολογία;

Μπας κι είναι μια αρχαία ιστορία;

Στη Δημοκρατία περιμένεις
να είσαι ίσος με τον άλλο.

Στη Δημοκρατία άμα θέλεις
έχεις κι έναν παπαγάλο.

Κυριαρχία;

Φαντασία;

Ελευθερία;

Ποια ουσία περιέχει η εξουσία;

Κουνελοκρατία;

Βουβαλοκρατία;

Μυρμηγκοκρατία;

Ποιο το κόμμα που θα φέρει σωτηρία;

Στη Δημοκρατία περιμένεις
να είσαι ίσος με τον άλλο.

Στη Δημοκρατία άμα θέλεις
έχεις κι έναν παπαγάλο.

- Παπαγάλο; Μπα, δεν νομίζω.

Στη Δημοκρατία άμα θέλεις
παίρνεις κι έναν παπαγάλο.

- Τώρα που το λύσαμε, πάμε να ψηφίσουμε;
- Πρέπει πρώτα οι υποψήφιοι να βγάλουν λόγο.
- Ποιος θ' αρχίσει;
- Να ξεκινήσουμε αλφαβητικά.
- Δεν θέλω πρώτος.
- Θα κάνω εγώ την αρχή.
- Ανέβα εκεί να σε βλέπουμε όλοι.

Κάθε παιδί, όταν βγάζει λόγο, ανεβαίνει στο πεζούλι της αυλής.

- Εγώ θα μειώσω τις ώρες στο σχολείο. Θα μεγαλώσω τα διαλείμματα. Σε κάθε διάλειμμα θα μας δίνουν σοκολάτες και πίτσες «απ' όλα», εκτός από κρεμμύδι.
- Να μην βάλουν καθόλου πιπεριά.
- Είμαι αλλεργικός στο τυρί.
- Θα 'χουμε πολλών ειδών πίτσες και θα διαλέγουμε.
- Και πώς θα τους πείσεις να μας δίνουν πίτσα;
- Θα πω στη μαμά μου να βοηθήσει.
- Εννοείς να τις φτιάχνει και να τις φέρνει.
- Δεν θα κουραστεί να κάνει τόσες πίτσες κάθε μέρα;
- Θα τη ρωτήσω, δεν μου λέει όχι.
- Ο διευθυντής λέει συνέχεια όχι. Για να δούμε πώς θα τον πείσει η μαμά σου να πηγαίνουμε λιγότερες ώρες στο σχολείο;
- Να του πάει πίτσα.
- Δεν είναι κακό να τον ρωτήσει, ποτέ δεν ξέρεις. Μπορεί κι εκείνος να θέλει να γυρίζει σπίτι του νωρίτερα.
- Εγώ δεν θέλω λιγότερες ώρες στο σχολείο, περνάμε καλά εδώ.
- Μην ανησυχείς, δεν αποφασίζει ούτε ο διευθυντής ούτε η μαμά του για τις ώρες του σχολείου.
- Ποιος αποφασίζει;
- Ο πρωθυπουργός.
- Θα μιλήσει τότε η μαμά μου με τον πρωθυπουργό.
- Θα 'ναι εύκολο να τον βρει;
- Πανεύκολο. Στο ίδιο σπίτι μένουμε.
- Με τον πρωθυπουργό;
- Εγώ θα βγω πρωθυπουργός.
- Λέμε για τον *πραγματικό* πρωθυπουργό της χώρας, όχι για αυτόν που θα βγάλουμε.
- Α, αυτός δεν ξέρω που μένει.
- Τελείωσες;
- Ναι.
- Ποιος έχει σειρά; `

- Εγώ.
- Σ' ακούμε.
- Εγώ... εγώ...
- Ναι;
- Εγώ θα...
- Φοβερός λόγος.
- Περίμενε, κόλλησα.
- Γιατί;
- Δεν έχω ξαναμιλήσει σε ψηφοφόρους.
- Πες πως μιλάς στα παιδιά της τάξης σου.
- Στα παιδιά της τάξης του μιλάει.
- Πες πως μιλάς σ' εμάς.
- Σ' εμάς μιλάει.
- Να τα πω μετά;
- Όχι, έχασες την σειρά σου για πάντα.
- Μην τον ακούς, θα τα πεις όποτε θες.
- Θα μιλήσω σε λίγο.
- Ποιος έχει σειρά;
- Εγώ, εγώ!
- Σ' ακούμε.
- Θα φέρω ειρήνη σε όλο τον πλανήτη. Δεν θα υπάρχουν πόλεμοι πουθενά.
- Το 'παμε αυτό.
- Όλα τα παιδιά θα έχουν σπίτι, φαγητό και νερό. Αυτό δεν το είπαμε. Και το κυριότερο, όλους τους μήνες θα στολίζουμε ένα ψηλό χριστουγεννιάτικο δέντρο.
- Πού κολλάνε τα Χριστούγεννα;
- Υπάρχουν κι άλλες θρησκείες.
- Και τι στολίζουν αυτές;
- Έχει η μαμά στο σαλόνι μας ένα μικρό βούδα.
- Είστε βουδιστές;
- Όχι, τον έχει για διακόσμηση, αλλά μου 'χει πει πως κάποιοι λαοί δεν γιορτάζουν τα Χριστούγεννα.
- Κρίμα.
- Καθόλου κρίμα, έχουν άλλες γιορτές, στολίζουν άλλα πράγματα και τρώνε άλλα φαγητά.
- Τι φαγητά;
- Θα μάθω.
- Έχεις φίλους βουδιστές;
- Τον μπαμπά μου θα ρωτήσω, έχει ταξιδέψει παντού.
- Δηλαδή δεν έρχεται ο Άγιος Βασίλης στους βουδιστές;
- Δεν υπάρχει Άγιος Βασίλης.

- Εννοεί πως δεν υπάρχει στους Βουδιστές;
- Εννοώ πως δεν υπάρχει καθόλου.
- Θα τρελάθηκες, μου φαίνεται.
- Ο Άη Βασίλης πηγαίνει και στους βουδιστές, άλλες μέρες από τις δικές μας. Γι' αυτό και μας προλαβαίνει όλους.
- Δεν υπάρχει Άη Βασίλης.
- Βρε άι από δω.
- Πού το άκουσες αυτό;
- Στην τηλεόραση.
- Ο μπαμπάς μου λέει να μην πιστεύουμε την τηλεόραση.
- Και ποιος μας βάζει τα δώρα κάτω από το δέντρο;
- Οι γονείς μας.
- Και ποιος βάζει τα δώρα για τους γονείς μας;
- Εεεε....
- Είδες;
- Την πάτησε.
- Τελείωσες τον λόγο σου;
- Όχι.
- Τελείωνε, έχουν κι άλλοι σειρά.
- Να περιμένουν! Όλα τα παιδιά θα φροντίσω να 'χουν ό,τι θρησκεία θέλουν, ό,τι Χριστουγεννιάτικα στολίδια θέλουν και να 'χουν πολλά παιχνίδια. Ειδικά τα παιδιά που είναι σε πόλεμο.
- Ωραία τα λες, αλλά πώς θα τα κάνεις αυτά;
- Θα βοηθήσετε κι εσείς.
- Πώς, θα πηγαίνουμε δώρα στα παιδιά που έχουν πόλεμο;
- Μπορούμε να τους τα στείλουμε με το ταχυδρομείο. Τα παλιά μας ρούχα, τα παλιά μας παιχνίδια...
- Γιατί μόνο τα παλιά; Να τους στείλουμε καινούργια.
- Τόσα έχουμε εμείς.
- Ωραία τα 'πες.
- Όμως για μας που θέλεις να σε ψηφίσουμε, δεν είπες πολλά.
- Πώς... είπε να δώσουμε τα παιχνίδια μας.
- Όταν τα δώσετε, θα νιώσετε κι εσείς χαρά που βοηθάτε.
- Δεν πας καλά.
- Καλά πάω.
- Πάντως τα παιδιά των πολέμων θα σε ψηφίζουν σίγουρα.
- Εγώ θα σε ψηφίσω!
- Ευχαριστώ.
- Μην λες δυνατά, η ψήφος είναι μυστική.
- Να μιλήσω τώρα εγώ;
- Επιτέλους.
- Εγώ...

- Ναι;
- Εγώ...
- Ναι;
- Εγώ..
- *Φανταστικά.*
- Άσε, θα μιλήσω στο τέλος.
- Ποιος έχει σειρά.
- Δεν ξέρω πως κάνουν ομιλίες, αλλά θα προσπαθήσω. Μ' αρέσει εδώ στο σχολείο κι αγαπώ τους δασκάλους. Τώρα για σοκολάτες και πίτσες στα διαλείμματα... ωραία θα ήταν. Θα προτιμούσα αυτά που φέρνουμε από το σπίτι να τα μοιραζόμαστε όλοι μαζί.
- Κακή ιδέα.
- Μην τη διακόπτεις.
- Θέλω κι εγώ να σταματήσουν οι πόλεμοι. Κι όποιος από εσάς έχει κάποιο πρόβλημα ή τον πειράζουν τα μεγάλα παιδιά, να μας το πει και θα τον βοηθήσουμε.
- Αυτός ήταν ο πιο ωραίος λόγος!
- Επειδή δεν έχετε ακούσει ακόμα τον δικό μου.
- Εσύ έμεινες μόνο.
- Άντε να ακούσουμε κι εσένα.
- Εγώ... εγώ... εγώ...
- *Φανταστικά.*
- Ε, τι να πω; Τα 'πανε όλα οι άλλοι, δεν αφήσανε τίποτα για μένα. Εγώ... συμφωνώ μ' όλους όσους μίλησαν πριν!
- *Μπράβο. Ωραίος λόγος.*
- Εμένα μου άρεσε ο λόγος μου.
- Κολλητέ, θα σε ψηφίσω σίγουρα.
- Μην το λες, η ψήφος είναι μυστική
- Ο κολλητός μου ξέρει να κρατάει μυστικά.
- Υπάρχει κάνας άλλος της τελευταίας στιγμής;
- ...Κανένας.
- Τώρα μένει να ψηφίσουμε έναν από εσάς τους τέσσερις.
- Έχω μια φωτογραφία που είμαι πάνω στη μηχανή.
- Οδηγάς μηχανή;
- Ο μπαμπάς μου. Μου 'χει πάρει και δικό μου κράνος!
- Τι σχέση έχει αυτό με τις εκλογές;
- Δεν θα φτιάξουμε αφίσες να τις κολλήσουμε στο σχολείο; Εγώ θα βάλω αυτή που είμαι πάνω στη μηχανή με τον μπαμπά μου.
- Θα πάρει μέρες να φτιάξουμε αφίσες.
- Κι εγώ βιάζομαι, θέλω να δω ποιος θα βγει πρωθυπουργός.
- Να ψηφίσουμε τώρα.
- Πώς;

- Θα φτιάξουμε ψηφοδέλτια.
- Τι είναι πάλι αυτά;
- Χαρτάκια με τα ονόματα των τεσσάρων υποψηφίων.
- Κάντο εσύ που γράφεις γρήγορα.
- Κόψε σελίδες από το τετράδιο και γράψε τα ονόματά των τεσσάρων. Το ένα κάτω από το άλλο.
- Πόσα ψηφοδέλτια να φτιάξω;
- Όσοι είμαστε εδώ.

Το παιδί κόβει σελίδες και ξεκινά να γράφει τα ονόματα των τεσσάρων υποψηφίων.

- Όποιος ψηφίζει, θα βάζει μια καρδιά δίπλα στο όνομα του αγαπημένου του υποψήφιου.
- Όχι, θα βάζει σταυρό.
- Γιατί σταυρό κι όχι καρδιά;
- Έτσι έχω ακούσει πως κάνουν.
- Εμείς θα βάλουμε καρδιά.
- Σταυρό.
- Καρδιά.
- Σταυρό.
- Καρδιά.
- Σταυρό.
- Καρδιά.
- Να βάλουμε ένα χαμογελάκι;
- Σταυρό.
- Καρδιά.
- Σταυρό.
- Καρδιά.
- Σταυρό.
- Καρδιά.
- Να ψηφίσουμε αν θα βάζουμε σταυρό ή καρδιά;
- Τρελαθήκατε; Δεν φτιάχνω άλλα ψηφοδέλτια.
- Δεν θα κάνουμε εκατό εκλογές, όποιος θέλει βάζει σταυρό κι όποιος θέλει βάζει καρδιά. Θα τα πάρουμε και τα δύο σωστά.
- Πάντως ο σταυρός είναι το μόνο σωστό. Δεν έχετε ακούσει που σταυρώνουν τους υποψήφιους.
- Αν είναι να με καρφώσετε σε κάνα σταυρό, παραιτούμαι.
- Φανταστικά.
- Έτοιμα τα ψηφοδέλτια.
- Αυτά είναι τα ωραία γράμματα; Εγώ κάνω καλύτερα.
- Θες να τα ξαναγράψεις;

- Όχι, μια χαρά γράμματα κάνεις.
- Ευχαριστώ.
- Θα δώσεις ένα στον καθένα.
- Θα δώσεις ένα στον καθένα παρακαλώ.
- Θα δώσεις ένα στον καθένα, παρακαλώ;

Το παιδί μοιράζει τα ψηφοδέλτια στα άλλα παιδιά.

- Να βάλετε σταυρό σε ένα από τα τέσσερα ονόματα.
- Ή δίπλα σε αυτή ή αυτόν που θέλετε, να βάλετε μια ωραία καρδιά.
- Οι ζωγραφιστές καρδιές δεν μοιάζουν με πραγματικές καρδιές.
- Με τι μοιάζουν οι πραγματικές καρδιές;
- Με εντόσθια από αρνί.
- Ίου!
- Το είδα σε μια ταινία.
- Μη λες βλακείες, οι καρδιές είναι όμορφες.
- Θα πηγαίνει ο καθένας πίσω από το δέντρο, που δεν τον βλέπει κανείς.
- Και τι θα κάνει;
- Θα βάζει σταυρό...
- / ή καρδιά...
- ...στον αγαπημένο του υποψήφιο. Μετά θα διπλώνει το χαρτί του και θα το φέρνει εδώ.
- Πάω πρώτη.
- Γιατί;
- Το επίθετό μου αρχίζει από άλφα.
- Είναι αδικία. Εμένα που αρχίζει από χι, πάω πάντα τελευταία.
- Σου δίνω τη σειρά μου αν θες.
- Θέλω.
- Και δεν ψηφίζουμε τον κολλητό μας, ψηφίζουμε τον καλύτερο.
- Πού να ξέρουμε ποιος είναι ο καλύτερος;
- Ψήφισε αυτόν που σου άρεσε περισσότερο ο λόγος του.
- Ή αυτή που σου άρεσε περισσότερο ο λόγος της.

Το πρώτο παιδί επιστρέφει από το δέντρο.

- Ψήφισα. Τι κάνω τώρα;
- Να πάω κι εγώ;
- Κανονικά πάμε αλφαβητικά, αλλά πήγαινε.
- Μετά εγώ.
- Το ψηφοδέλτιο, τι το κάνω;
- Πας να φέρεις από την τάξη ένα άδειο κουτί;

Ένα παιδί βγαίνει τρέχοντας.

- Τι το θες;
- Θα βάζουμε μέσα τις ψήφους.
- Αυτό το κουτί το λένε κάπως.
- Κλάπη!
- Γιατί;
- Κάθε φορά που πέφτει η ψήφος μέσα, ακούγεται ένα κλαπ.

Μπαίνει τρέχοντας το παιδί φέρνοντας ένα χαρτόκουτο.

- Σου κάνει αυτό;
- Μια χαρά.
- Ψήφισα κι εγώ. Τώρα;
- Βάζετε όλοι τους ψήφους μέσα εδώ.
- Τις ψήφους.
- Τους ψήφους.
- Τις ψήφους.
- Τους ψήφους.
- Είναι η ψήφος.
- Δεν είναι ο ψήφος;
- Το μπερδεύεις με τον ψόφο.
- Τι είναι ο ψόφος;
- Όταν κάνει πολύ κακό καιρό και ψοφάς απ' το κρύο.

Τα παιδιά που έχουν ψηφίσει βάζουν τις ψήφους τους στο κουτί.

- Δεν άκουσα κλαπ.
- Εγώ κάτι άκουσα.
- Πάω κι εγώ.
- Εγώ θα πάω πίσω από κει.
- Κι εγώ πίσω από τον πάγκο.
- Δεν ξέρω ποιον να διαλέξω. Δεν θα ψηφίσω.
- Αποχή.
- Τι είναι αυτό;
- Όταν κάποιος δεν πάει να ψηφίσει.
- Είναι κρίμα ν' αφήνεις τους άλλους να παίρνουν αποφάσεις για σένα.
- Καλά λες. Θα ψηφίσω.

Καθώς τα παιδιά έχουν κρυφτεί σε διάφορα μέρη να ψηφίσουν, τραγουδούν.

«Όχι στην αποχή»

*Η ψήφος είναι δύναμη.
Να χτίσουμε έναν κόσμο
πιο δίκαιο με ελπίδα.*

*Η ψήφος είναι δύναμη.
Να αλλάξουμε να έχουμε
μια πιο καλή πατρίδα.*

*Τώρα θα ψηφίσουμε,
η φωνή μας να ακουστεί.
Κάθε ψήφος μας μετράει.
Λέμε μη στην αποχή.*

*Η ψήφος είναι δύναμη.
Να φτιάξουμε το αύριο
με όραμα κι ευθύνη.*

*Η ψήφος είναι δύναμη.
Κι όποιος δεν ενδιαφέρεται,
δεν είναι και σαΐνι.*

*Τώρα θα ψηφίσουμε
Η φωνή μας να ακουστεί
Κάθε ψήφος μας μετράει
Λέμε μη στην αποχή*

- Το αντίθετο της αποχής ποιο είναι;
- Η συμμετοχή. Όπως κάνουμε τώρα.
- Τελειώσαμε;
- Τι κάνεις εσύ τόση ώρα πίσω απ' το δέντρο;
- Δεν μπορώ να αποφασίσω. Να βάλω μια καρδιά κι έναν σταυρό;
- Μην ψηφίσεις δύο υποψήφιους. Θα βγει λάθος το ψηφοδέλιό σου.
- Γιατί;
- Οι κανόνες είναι ίδιοι για όλους.

Το τελευταίο παιδί ρίχνει στην κάλπη την ψήφο του.

- Ήταν η τελευταία.
- Και τώρα;

- Θα τις μετρήσουμε.
- Εσύ. Τα πας καλά στην αριθμητική.
- Εγώ έγραψα τα ονόματα, να το κάνει κάποιος άλλος.
- Τις μετράω εγώ.
- Εσύ είσαι υποψήφιος, δεν κάνει να μετρήσεις.
- Γιατί;
- Γιατί μπορεί να σβήσεις τους σταυρούς.../
- /ή τις καρδιές...
- ...και να τους βάλεις όλους στο όνομά σου.
- Έτσι κι αλλιώς όλοι στο όνομά μου θα 'ναι.
- Μ' αυτό το πλευρό να κοιμάσαι.
- Εγώ, με το που ξυπνάω, ποτε δεν θυμάμαι τι όνειρο είδα.
- Εμένα μ' αρέσει να γράφω κάποια από τα όνειρά μου. Η μαμά λέει πως θα γίνω συγγραφέας.
- Θέλεις;
- Θέλω να γίνω ψυχολόγος.
- Συγκεντρωθείτε. Εσείς οι τέσσερις που είστε υποψήφιοι, δεν θα είστε κοντά όταν μετράμε τις ψήφους.
- Θα είμαστε όπου θέλουμε.
- Πού να πάμε;
- Άντε για λίγο στην τάξη.
- Όταν τις μετρήσουμε θα σας φωνάξουμε.

Τα τέσσερα παιδιά βγαίνουν από δεξιά.

- Έφυγαν;
- Ναι.
- Να πάμε κι εμείς να παίξουμε μπάσκετ;
- Και ποιος θα μετρήσει τις ψήφους;
- Ας μην τις μετρήσει κανείς.
- Δεν θέλεις να βγάλουμε πρωθυπουργό;
- Άλλη όρεξη δεν είχα.
- Πού πας;
- Για μπάσκετ. Αν θέλετε να έρθετε, θα 'μαι στην πίσω αυλή.

Το παιδί βγαίνει από αριστερά.

- Τι έπαθε αυτός;
- Να ρωτήσουμε την ψυχολόγο.
- Ζήλεψε που δεν θα βγει πρωθυπουργός.
- Ας έβαζε υποψηφιότητα.
- Δεν ήθελε.

- Μπορεί να ήθελε, αλλά να ντρεπόταν.
- Ούτε κι εμείς θα γίνουμε πρωθυπουργοί, αλλά δεν κάνουμε έτσι.
- Ξεκινάμε;
- Τι;
- Το μέτρημα.

Τα παιδιά βγάζουν τις ψήφους από το κουτί.

- Θα μπερδευτούμε αν τις μετράμε όλοι μαζί.
- Θα το κάνω μόνη μου.

Ένα παιδί βγάζει μία μία τις ψήφους και σημειώνει σε ένα χαρτί.

- Μετά θα τις μετρήσω κι εγώ, μήπως έχεις κάνει λάθος. Είμαι αστέρι στην αριθμητική.
- Τι είσαι;
- Αστέρι. Έτσι λέει ο μπαμπάς μου.
- Σιγά μην είσαι και κασέρι.
- Και περιστέρι.
- Και γκότζι-μπέρι.
- Όποιος κοροϊδεύει τον άλλον, κοροϊδεύει τα μούτρα του.

Το παιδί επιστρέφει από την πίσω αυλή.

- Γιατί ξανάρθες αμέσως.
- Βαριόμουν να παίξω μπάσκετ μόνος μου.
- Γι' αυτό μ' αρέσουν οι εκλογές, γιατί τις κάνουμε όλοι μαζί.
- Έλα να δεις πώς γίνεται· και την άλλη φορά που θα παίξουμε τον πρωθυπουργό βάζεις κι εσύ για υποψήφιος.
- Λες;
- Τι θα γίνει αν οι δυο πρώτοι έχουν ίδιους ψήφους;
- Κάνουμε άλλες εκλογές.
- Αν ξανακάνουμε τα ίδια, εγώ θα πάω να ζωγραφίσω.
- Θες να ζωγραφίσεις τον νικητή;
- Δεν είναι κακή ιδέα.
- Τις μέτρησα όλες.
- Θα τις μετρήσω κι εγώ για σιγουριά.
- Εντάξει, γκότζι-μπέρι. Ξέρω, κοροϊδεύω τα μούτρα μου.

Το παιδί ξαναμετράει τις ψήφους.

- Να τους κάνουμε φάρσα;

- Τι;
- Να τους πούμε πως είναι και οι τέσσερις ισόπαλοι.
- Έχω καλύτερη ιδέα. Να βγάλουμε πρωθυπουργό αυτόν με τις λιγότερες ψήφους.
- Εγώ λέω να βγάλουμε πρωθυπουργό κάποιον άλλο.
- Ποιον;
- Την κυρία του κυλικείου.
- Σιγά μην θέλει.
- Να κάνουμε πρωθυπουργό μια γάτα;
- Σκύλο καλύτερα. Τον σκύλο μου.
- Τι μάρκα είναι;
- Το αμάξι μας;
- Ο σκύλος.
- Είναι αδέσποτο. Τον βρήκαμε κουτάβι στον δρόμο.
- Πώς τον λένε;
- Τσίπη. Τον λέμε χαϊδευτικά και Τσιπς, γιατί του αρέσουν τα πατατάκια.
- Ο Τσίπης πρωθυπουργός!
- Εγώ δεν θα τον ψήφιζα με αυτό το όνομα.
- Δεν έχει σημασία το όνομα, αλλά να είναι καλός.
- Ο σκύλος; Σε τι;
- Ο Τσιπς με το που του λέω «κάτσε», κάθεται αμέσως!
- Ένας υπάκουος πρωθυπουργός.
- Καλό είναι αυτό, αν είναι υπάκουος στον λαό του. Αν είναι υπάκουος σε άλλους, θα έχουμε πρόβλημα.
- Τις μέτρησα. Οι αριθμοί μου συμφωνούν με τους δικούς σου.
- Στο 'λεγα.
- Ποιος βγήκε πρώτος;
- Περιμένετε να τους φωνάξουμε.

Ένα παιδί τρέχει προς τα δεξιά. Μετά από λίγο, από δεξιά μπαίνουν τα πέντε παιδιά.

- Τι έγινε, ποιος βγήκε;
- Εσύ...
- Αλήθεια; Ευχαριστωωώ!
- Εσύ ήρθες τέταρτος.
- Τέταρτος; Πόσοι είμαστε; **(Μετράει τους υποψήφιους.)** Τι, τελευταίος ήρθα; Που η μαμά μου να σας φέρει πίτσα;
- Αν φέρει, να μην βάλει κρεμμύδι.
- Ούτε πιπεριά.
- Σιγά μη σας κάνει και πίτσα.

- Δεν μας νοιάζει, θα πω στη δική μου μαμά να μας φτιάξει.
- Δεν την κάνει τόσο καλά όσο η δική μου.
- Πού το ξέρεις;
- Βάζει μαύρο αλεύρι και βιολογική ντομάτα;
- Δεν ξέρω.
- Τι είναι ντομάτα βιολογική;
- Μια ντομάτα με λογική.
- Δεν έχω φάει ποτέ ντομάτα με λογική.
- Τώρα δεν θα σας φέρω τίποτα. Ποιος δεν με ψήφισε;
- Η ψήφος είναι μυστική, γι' αυτό ψηφίζουμε πίσω από το δέντρο.
- Δεν θα ξαναμιλήσω σε κανέναν σας.

Το παιδί κάνει να φύγει ενοχλημένο.

- Περίμενε. Εσύ είσαι καλός σε άλλα πράγματα.
- Σε τι; Στο να σας φέρνω πίτσα;
- Πότε μας έφερες πίτσα;
- Αν ήταν να ψηφίσουμε ποιος τρέχει πιο γρήγορα, θα ψήφιζα εσένα.
- Κι εγώ.
- Το παραδέχομαι, τρέχω γρήγορα.
- Πιο γρήγορα απ' όλους.
- Είμαστε φίλοι πάλι;
- Φίλοι!
- Τρίτη βγήκες εσύ.
- Βγήκα πιο κάτω κι απ' αυτόν που δεν μπορούσε να πει κουβέντα;
- Η σιωπή είναι χρυσός, λέει η νονά μου.
- Και βγήκες δεύτερος, επειδή δεν είπες κουβέντα;
- Δεν βγήκε δεύτερος.
- Τι;
- Βγήκε πρώτος.
- Πρώτος;
- Δεν το περίμενα αυτό .
- Και δεύτερη εσύ.
- Παραλίγο.
- Έτσι ωραία που τα είπες, νόμιζα πως θα ερχόσουν πρώτη.
- Πρώτος! Βγήκα πρώτος. Είμαι ο νέος σας πρωθυπουργός.
- Λόγο - λόγο - λόγο!
- Σας ευχαριστώ δεν ξέρω τι να πω. Θα... θα είμαι.. θα είμαι..
- *Φανταστικά.*
- Θα είμαι...
- Στάσου λίγο ακίνητος.
- Γιατί;

- Σου κάνω το πορτραίτο.
- Αλήθεια; Θέλω να με κάνεις να φοράω κοστούμι.
- Μόνο το κεφάλι σου κάνω.
- Μ' αρέσει το κεφάλι μου. Να κάνεις ωραία τα μαλλιά μου.
- Να δώσουμε τη ζωγραφιά στους δημοσιογράφους.
- Ναι! Να μάθουν όλοι πως είμαι ο νέος πρωθυπουργός όλης της χώρας.
- Όλης της τάξης.
- Πού θα βρούμε τους δημοσιογράφους;
- Είναι στριμωγμένοι μέσα στην τηλεόραση.
- Λένε όλοι μέρα Ειδήσεις, δεν πάνε ποτέ σπίτια τους.
- Και πού κοιμούνται;
- Κάτω από το στούντιο.
- Τώρα που έγινα πρωθυπουργός, θα τους χαρίσω καινούργια κρεβάτια με κουνουπιέρες, για να γράφουν ωραία πράγματα για μένα.

«Αυτός ο πρωθυπουργός»

*Ένας καλός πρωθυπουργός
πρέπει να είναι σοβαρός.
Μα αυτός ο πρωθυπουργός
μου φαίνεται κομμάτι πονηρός.*

*Ένας καλός πρωθυπουργός
πρέπει να νοιάζεται πολύ.
Μα αυτός ο πρωθυπουργός
σκέφτεται μόνο το ωραίο του μαλλί.*

- Τι θα κάνεις τώρα που κέρδισες;
- Δεν ξέρω.
- Θεε να κάνεις τον κακό πρωθυπουργό;
- Να είμαι κακός;
- Θα μπορούσες να μας έχεις ξεγελάσει με τον λόγο σου.../
- / Ποιο λόγο;
- ...και τώρα που βγήκες να δείξεις το πραγματικό σου πρόσωπο. Το έχω δει σε ταινία.
- Η αγαπημένη μου ταινία είναι το *Πόνιο*.
- Τι είναι αυτό;
- Γιαπωνέζικο.
- Η μαμά μου κάνει σούσι με σολομό.
- Τον ποιητή;

- Το ψάρι.
- Και πώς να γίνω κακός, τι να κάνω;
- Να μας βάλεις φόρους.
- Καλό ακούγεται.
- Να μας ζητήσεις και το χαρτζιλίκι μας.
- Θα του δίνουμε τα λεφτά μας;
- Όχι όλα. Για να μη θυμώσουμε πολύ, να μας ζητήσεις τα μισά.
- Θέλω όλοι οι πολίτες αυτού του σχολείου να μου δώσετε το μισό χαρτζιλίκι σας.
- Πρέπει να πεις και για ποιο λόγο.
- Εεεε... θα... εεεε...
- *Φανταστικά.*
- Πες κάτι, ας είναι και ψέματα.
- Εεεε... Θέλω φόρους να φτιάξω σχολείο.
- Σε σχολείο είμαστε.
- Θα κάνω ένα σχολείο μέσα στο σχολείο.
- Γιατί;
- Για να γίνω ο διευθυντής.
- Ο πρωθυπουργός είναι πάνω από τον διευθυντή.
- Τότε, θέλω φόρους για να φτιάξω μια... μια γέφυρα!
- Θα περνάει πάνω από τον δρόμο;
- Θα πηγαίνουμε από το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο, χωρίς κίνδυνο.
- Καμία σχέση. Θα φτιάξω μία μεγάλη γέφυρα να ενώνει το σχολείο με τη θάλασσα. Με το που τελειώνουμε από δω να πηγαίνουμε να παίζουμε στην ακτή.
- Εμείς που πήραμε λιγότερες ψήφους, θα πρέπει να του πάμε κόντρα.
- Γιατί;
- Είμαστε η αντιπολίτευση.
- Τι είναι αυτό;
- Κάτι σαν αντιπρωθυπουργός.
- Δηλαδή σε ό,τι λέει ο πρωθυπουργός, εσείς θα κάνετε κριτική.
- Γιατί; Μου αρέσει η ιδέα να υπάρχει μία γέφυρα που να μας ενώνει με τη θάλασσα.
- Δεν μπορεί να φτιαχτεί τόσο μεγάλη γέφυρα.
- Μπορεί.
- Από πού θα κρέμεται, από τον ουρανό;
- Εμείς το καλοκαίρι περάσαμε πάνω από μια τεράστια γέφυρα για να πάμε διακοπές.

Ένα παιδί κάνει να του δώσει λεφτά.

- Τι είναι αυτά;

- Είναι το μισό μου χαρτζιλίκι. Θέλω πολύ μια γέφυρα που να ενώνει το σχολείο με τη θάλασσα.
- Μην δίνεις σε μένα λεφτά.
- Σε ποιον να τα δώσω;
- Στον βοηθό μου.
- Ποιος είναι;
- Ορίζω εσένα για βοηθό μου.
- Σιγά μη γίνω βοηθός σου.
- Σε διατάζω.
- Δεν βοηθάω εκτός...
- Εκτός;
- Κι αν μου αν μου δώσεις το μισό.
- Το μισό κομμάτι της γέφυρας; Τι να την κάνεις;
- Το μισό από τους φόρους.
- Δεν φτάνει που μου δίνουν τα μισά λεφτά τους, θα δίνω το μισό του μισού σε εσένα; Τι θα μου μείνει για να βάλω στην τσέπη μου;
- Εννοείς, για να φτιάξεις τη γέφυρα.
- Αυτό εννοώ, αντιπολίτευση.
- Τότε να μαζέψεις μόνος σου τους φόρους.
- Καλά θα σου δίνω τα μισά.
- Κόλα το. **(Σε άλλο παιδί)** Δώσε σ' εμένα τα λεφτά, τι περιμένεις;
- Το μετάνιωσα, θα πάρω τoστ.
- Τι να κάνω πρωθυπουργέ που δεν με πληρώνει;
- Να τον βάλουμε φυλακή.
- Έχουμε φυλακή;
- Το πιο εύκολο. Φέρε κιμωλία.
- Έχω εγώ.
- Φτιάξε ένα τετράγωνο.

Το παιδί φτιάχνει στο έδαφος ένα τετράγωνο.

- Πιο μεγάλο. Αυτό το τετράγωνο θα 'ναι η φυλακή. Βάλε στη φυλακή όσους δεν πληρώνουν.

Ο βοηθός μεταφέρει το παιδί στη φυλακή.

- Είμαι αρκετά κακός πρωθυπουργός;
- Ο κακίτερος.
- Ο κακότατος.
- Ο κακοκιστερότατος
- Έχω δει και πιο κακούς.
- Πρωθυπουργούς;

- Όχι, κακούς κακούς.
- Πού;
- Στην τηλεόραση.
- Τη γέφυρα θα τη φτιάξουμε;
- Ποια γέφυρα;
- Τη γέφυρα που υποσχέθηκες πως θα κάνεις με τους φόρους.
- Που θα πηγαίνουμε κατευθείαν στη θάλασσα.
- Α, αυτή τη γέφυρα.
- Μας κοροϊδεύεις;
- Τολμάς να λες πως σε κοροϊδεύει, ο βασιλιάς;
- Ο πρωθυπουργός.
- Ναι, τολμώ.
- Φυλακή!

Ο βοηθός οδηγεί το παιδί στη φυλακή.

- Διαμαρτύρομαι που τον βάλατε άδικα φυλακή.
- Διαμαρτυρήσου όσο θες, αντιπολίτευση. Είμαι τώρα πολύ κακός;
- Κακόκαρος
- Κατακακόκαρος.
- Κατακακορακακοροκάρος.
- Έχω δει και πιο κακούς.
- Πού;
- Στην τηλεόραση.
- Τι άλλο να κάνω; **(Στον βοηθό του)** Άντε να μαζέψεις τα λεφτά για να πάρω καινούργιο ποδήλατο.
- Για να φτιάξουμε τη γέφυρα, εννοείς.
- Ποια γέφυρα; Ναι, ναι, για τη γέφυρα.
- Τι είναι αυτό που μου δίνεις;
- Ένα τσεκ.
- Τσεκ;
- Επιταγή. Την έχω υπογράψει. Ένα εκατομμύριο!
- Ένα εκατομμύριο!
- Δεχόμαστε τσεκ;
- Δεχόμαστε, δεχόμαστε!

Τα παιδιά κόβουν χαρτιά και δίνουν «τσεκ».

- Δύο εκατομμύρια.
- Είκοσι εκατομμύρια.
- Εκάτο εκατομμύρια.
- Είμαι εκατομμυριούχος!

- Κι εγώ.
- Εσύ γιατί;
- Γιατί θα μου δώσεις τα μισά σου λεφτά. Το συμφωνήσαμε.
- Φυλακή.
- Φυλακή; Γιατί;
- Για...
- Για αγένεια στον πρωθυπουργό;
- Μπράβο! Για αγένεια στον πρωθυπουργό.
- Θα με κλείσεις μέσα;
- Όχι.
- Πάλι καλά.
- Θα σε κλείσω έξω. Εκεί! **(Του δείχνει το τετράγωνο της φυλακής)**
- Εκεί καταλήγει όποιος βοηθά τους κακούς.
- Και ποιος θα με βάλει φυλακή;
- Ο βοηθός μου.
- Εγώ είμαι ο βοηθός σου.
- Σε διατάζω να στείλεις τον εαυτό σου φυλακή.
- Χαζός είμαι;
- Τότε θα σε βάλω εγώ.

Ο πρωθυπουργός βάζει τον βοηθό του φυλακή.

- Και ποιος θα σου μαζεύει τώρα λεφτά;
- Δεν χρειάζομαι άλλα. Έχω αρκετά για να πάρω όχι ένα, αλλά ένα εκατό ποδήλατα.
- Εννοείς, για να φτιάξεις γέφυρες.
- Όχι γέφυρες. Γέφυρα. Μία γέφυρα.

Τα παιδιά συσκέπτονται χαμηλόφωνα στη φυλακή.

- Να αποδράσουμε.
- Όχι ακόμα.
- Γιατί;
- Άσε να βάλει όσους δεν έχει φυλακίσει να φτιάξουν τη γέφυρα και μετά κάνουμε την απόδραση.
- Θα δουλεύουν αυτοί, ξάπλα εμείς.
- Πού να ξαπλώσεις εδώ;
- Κάτσε σταυροπόδι σαν τον βούδα.
- Κι όταν είναι έτοιμη η γέφυρα, θα πάμε στην παραλία να παίξουμε.

Τα παιδιά κάθονται σταυροπόδι στη φυλακή. Ο πρωθυπουργός κάνει νόημα στα παιδιά που είναι εκτός φυλακής να τον πλησιάσουν.

- Τι με κοιτάτε; Ώρα να κάνουμε τη γέφυρα. Γι' αυτό το έργο θα με θυμούνται οι πάντες.
- Οι πάντες;
- Ναι, ακόμα και οι πάντες. Εσύ που ζωγραφίζεις ωραία, θα φτιάξεις σε μεγάλα χαρτιά μια παραλία. Θα τη βάλεις εκεί.
- Εντάξει.
- Κι εσείς πάρτε υλικά από την τάξη. Θα τα ενώσουμε έως την παραλία.

Κάποια παιδιά βγαίνουν και ξαναέρχονται με υλικά.

- Κι εσύ τι θα κάνεις;
- Εγώ είμαι ο πρωθυπουργός. Θα σας κοιτάω.
- Μην μας κοιτάς συνέχεια και κουραστείς.
- Φέρε μου ένα σάντουιτς από το κυλικείο.
- Να πας να πάρεις μόνος σου.
- Ε βοηθέ, φέρε μου ένα σάντουιτς από το κυλικείο.
- Είμαι φυλακή.
- Βγες για λίγο, φέρε το σάντουιτς και ξαναμπές.
- Να αποδράσω από τη φυλακή; Αποκλείεται. Εγώ είμαι νομοταγής.
- Πού έμπλεξα; Ευτυχώς έχω λίγα αμύγδαλα. Ωραία κάνουν αυτή η γέφυρα.

Καθώς τα παιδιά φτιάχνουν την κατασκευή τραγουδούν:

“Μια σωστή Δημοκρατία”

*Μια σωστή Δημοκρατία
νοιιάζεται για τα σχολεία.
Φτιάχνει σύγχρονα νοσοκομεία.
Μια σωστή Δημοκρατία
κάνει γέφυρες γερές
έως την παραλία.*

*Μια σωστή Δημοκρατία
πολεμά την αδικία
σε μεγάλους και μικρούς.
Έχει νοιάξιμο για όλους.
Ξένους, γέρους
και φτωχούς.*

Στη σωστή Δημοκρατία

όλοι έχουν εργασία.
 Ούτε ένας από μας
 να μη μείνει χωρίς σπίτι.
 Χωρίς φροντίδα και φαί
 ούτε γάτα και σκυλί.

Μια σωστή δημοκρατία
 τους καλλιτέχνες αγαπά,
 όπως πρέπει τους τιμά.
 Μια σωστή δημοκρατία
 χτίζει για όλα τα παιδιά
 όνειρα χωρίς σκιά.

- Έτοιμη και η γέφυρα! Σας αρέσει;
- Πώς να μην μας αρέσει; Εμείς τη φτιάξαμε, πρωθυπουργέ.
- Αλλά ήταν δική μου ιδέα.
- Δεν είπες πως θα έβγαζε σε μία θάλασσα;
- Πού είναι η παραλία;
- Κοιτάξτε καλά.
- Κοιτάμε.
- Να!

Ο πρωθυπουργός τους δείχνει μια ζωγραφισμένη παραλία.

- Αυτό δεν είναι θάλασσα.
- Θάλασσα είναι.
- Είναι ζωγραφισμένη.
- Ποτέ δεν είπα πως θα φτιάξω μια γέφυρα μέχρι την πραγματική θάλασσα, μέχρι τη θάλασσα είπα.
- Μας κορόιδεψες.
- Εγώ; Αυτό είναι προσβολή. Φυλακή!
- Θα πάω με χαρά.

Το παιδί πάει από μόνο του φυλακή.

- Ήμουν κακός;
- Κακούτσικος.
- Κατακακοκακούτσικος.
- Κατακακολουκουμαδούτσικος.
- Κατακακοδυσκολοστριφνούτσικος.
- Υπερκατακακομουρλοστριφογυριστολουκουμαδομπερδεψούτσικος.

- Κατακακοστριφνοξεμαλλιαρομουρλολουκουμαδομπερδεψοστραβομο
υτσουνιάρικοψευτοκαρακακούτσικος
- Σνομποκακοκαταστριφτοψευτολουκουμομπερδεψομουρλοκακαριστ
οστραβομουτσουνιάρικοξεροψηλομυτοσαχλούτσικος.
- Κακοψευτοστριφνομουρλοκεφτεδοστραβομουτσουνιαροσαχλοξεροψ
ηλομυτοπαρλαπιπιαστοκουτσομπολοφλυαρομπερδεψομισοξινόδηθε
ναυταπατημενοκατσουφοκακακολογοπαρμένουτσικος.
- Σουπερκαταστροφοφρικαριστοσαχλοκακολογομουρλομπερδεψοστρ
αβομουτσουνιαροξινόξεροψηλοεκνευριστικομυτοφλυαρομελοδραματ
ικοκουλτουρομιζεροσκοτεινοκουτσομπολομεταμοντερνογλυκαναλατ
ομισανθρωποπαρλαπιπιαστικοπροβληματικοψευτοκουλτουριάρηδοχ
ιπτεροξερολακαρακιτσοτραγικοκααραγκιοζοναρκισσοαγριούτσικος.
- Έχω δει και πιο άγριους.
- Ποιο άγριους, ε;
- Ναι.
- Φυλακή!
- Δεν με πειράζει.
- Για να σε δω τώρα πού θα βλέπεις πιο κακούς στη φυλακή.
- Στη φυλακή δεν βάζουν τους κακούς;
- Όχι στη δική μας.
- Όλες οι φυλακές έχουν τηλεοράσεις.
- Όχι η δική σας.
- Φτου...
- Άντε; τι περιμένεις; Θεε να σε πάω εγώ;
- Μην κάνεις τον κόπο. Πάω μόνος μου.

Το παιδί πάει φυλακή.

- Όρα να μας πληρώσεις.
- Γιατί;
- Που φτιάξαμε τη γέφυρα, πρωθυπουργέ.
- Αγόρασα υλικά για να τη φτιάξετε.
- Τι αγόρασες;
- Πότε;
- Τα φύλλα απ' τα τετράδια είναι δικά μας.
- Κι όλα τα άλλα τα πήραμε από την τάξη.
- Ορίστε, πάρτε λίγα τσεκ.

Ο πρωθυπουργός τούς δίνει πίσω μερικά «τσεκ».

- Τα άλλα θα τα κρατήσω.
- Γιατί;

- Γιατί είμαι ο βασιλιάς.
- Ο πρωθυπουργός, εννοείς.
- Ναι, αυτός.
- Είσαι σίγουρος πως έχεις καταλάβει τι είναι πρωθυπουργός;
- Φυσικά! Τι, μπρίκια κολλάμε;
- Τον πρωθυπουργό τον ψηφίζουμε για να προσέχει τη χώρα και να φροντίζει τον λαό.
- Δεν σας φροντίζω; Σας έφτιαξα ολόκληρη γέφυρα.
- Μόνοι μας τη φτιάξαμε.
- Εγώ είχα την ιδέα.
- Σιγά την ιδέα.
- Και τι θα κάνεις τ' άλλα λεφτά που πήρες απ' τους φόρους;
- Θ' αγοράσω ποδήλατο.
- Θα το δώσεις σε κάποιον πολίτη;
- Ναι, Θα το δώσω... σ' εμένα!
- Με τα λεφτά απ' τους φόρους, πρέπει να κάνεις κάτι για εμάς.
- Τι θες να κάνω;
- Να αγοράσεις ασθενοφόρα.
- Να πάρεις πυροσβεστικά που καίγονται τα δάση.
- Ν' ανεβάσεις τις συντάξεις των παππούδων και των γιαγιάδων.
- Είναι κανείς από εμάς γέρος;
- Όχι.
- Ε, όταν γεράσουμε ανεβάζω και τις συντάξεις.
- Να φτιάξεις τα σχολεία που έχουν ζημιές.
- Είναι κανείς από εμάς παιδί;
- Όλοι.
- Στην τάξη όταν βρέχει, στάζει μέσα.
- Ν' ανοίγετε ομπρέλα. Εγώ θ' αγοράσω ποδήλατο μ' αυτά τα τσεκ και δεν τα δίνω πουθενά.
- Δεν έχεις ποδήλατο;
- Έχω, αλλά θα πάρω ένα καινούργιο χωρίς βοηθητικές ρόδες.
- Ακόμα με βοηθητικές κάνεις;
- Φυλακή!
- Τι έκανε;
- Τον έξυπνο.

Το παιδί πάει φυλακή.

- Είσαι κακός πρωθυπουργός.
- Ευχαριστώ.
- Δεν το λέω για καλό.
- Το λες γιατί με ζηλεύεις.

- Μήπως να κάνουμε ξανά εκλογές;
- Πώς τολμάς; Φυλακή!
- Τι μας λες...
- Κι εσύ κι εσύ κι εσύ κι εσύ κι εσύ...
- Μα αυτή είναι η αντιπολίτευση.
- Θα τη βάλω φυλακή, ό,τι κι αν είναι.
- Τι έκανε;
- Μου πάει συνέχεια κόντρα.
- Έτσι κάνει η αντιπολίτευση.
- Όχι πια.
- Το παράκανες.
- Φυλακή όλοι! ΌΛΟΙ! Είμαι τώρα κακός;
- Τώρα είσαι βλάκας.
- Εσύ δύο φορές ισόβια.
- Αρχικαραβλακάρας.
- Εσύ δέκα φορές ισόβια.
- Καραβλακομπαλαφάρας.
- Ένα εκατομμύριο ισόβια.
- Υπερκαραξεροβλακομπαλαφαροεκκεντρικομουρλομπερδεψοφανφάρ
ας.
- Ένα δισεκατομμύριο εκατομμύρια φορές ισόβια!
- Μόνο; Βάλε και λίγο ακόμα.
- Εμπρός τι κάθεστε; Θέλετε να σας σύρω με το ζόρι ή να βάλω το
στρατό να σας πάει;
- Έχουμε στρατό;
- Θα φτιάξω αν θέλω.
- Με ποιους;
- Θα πω σε παιδιά από άλλες τάξεις.
- Μπορεί να το κάνει αυτό;
- Όλα τα μπορώ. Εμπρός, φυλακή!
- Θα χωρέσουμε όλοι στη φυλακή;
- Θα στριμωχτείτε και θα χωρέσετε.

Τα παιδιά πηγαίνουν φυλακή.

- Εγώ θα διασχίσω τη γέφυρα που έφτιαξα, θα φτάσω στην παραλία
και θα φάω τα αμύγδαλά μου.
- Πρόσεξε, μη σου κάτσουν στον λαιμό.
- Θα προσέχω, καταδικασμένε.
- Καταδικασμένος ν' ακούω τις βλακείες σου.

Ο πρωθυπουργός διασχίζει επιδεικτικά τη γέφυρα, κάθεται στη ζωγραφισμένη ακτή, πλάτη στη φυλακή και τρώει αμύγδαλα.

- Και τώρα τι κάνουμε;
- Τι άλλο, θα αποδράσουμε.
- Πώς;
- Λέω να σκάψουμε ένα τούνελ και να βγούμε στην τάξη.
- Με τι θα σκάψουμε, με τα χέρια;
- Δεν μπορούμε να σκάψουμε το πάτωμα, χρειαζόμαστε κομπρεσέρ.
- Πού θα βρούμε κομπρεσέρ;
- Ξέρω! Έξω από το σπίτι μου κάνουν, χρόνια τώρα, εργασίες για να φτιάξουν γραμμή του μετρό.
- Και μπορείς τόση φασαρία;
- Την έχω συνηθίσει. Δεν μπορώ πια χωρίς φασαρία. Εκεί έχουν πολλά κομπρεσέρ.
- Υπάρχει και πιο εύκολος τρόπος να το σκάσουμε.

Το παιδί βγαίνει από το τετράγωνο της φυλακής.

- Φανταστικά.

Τα υπόλοιπα παιδιά βγαίνουν με τον ίδιο τρόπο.

- Τώρα τι κάνουμε;
- Εγώ λέω να τον βγάλουμε από πρωθυπουργό.
- Δεν γίνεται, τον ψηφίσαμε.
- Και;
- Και θα είναι πρωθυπουργός για άλλα τέσσερα χρόνια.
- Τέσσερα χρόνια;
- Μαμά μου...
- Να κάνουμε μια διαμαρτυρία.
- Μια ειρηνική πορεία.
- Τι είναι αυτό;
- Κάτι σαν παρέλαση.
- Θα κρατάμε σημαία;
- Θα κρατάμε πανό με συνθήματα.
- Τι συνθήματα;
- Για την *Ειρήνη*.
- Για τη *Δικαιοσύνη*.
- Για να μην καταστρέφουμε το *Περιβάλλον*.
- Για να φύγει ο βλακοθυπουργός.
- Ό,τι συνθήματα θέλει ο καθένας.

- Με αυτόν τον πρωθυπουργό που βγάλαμε, έχω αρχίσει να αναρωτιέμαι.
- Τι;
- Μήπως να φτιάχναμε και συνθήματα κατά της Δημοκρατίας;
- Εμένα μ' αρέσει η Δημοκρατία.
- Η γιαγιά μου λέει πως ακόμα και η χειρότερη Δημοκρατία είναι καλύτερη από οτιδήποτε άλλο.

Καθώς τα παιδιά φτιάχνουν πλακάτ τραγουδούν:

«Η δίκαιη δημοκρατία»

*Ακόμα κι η χειρότερη δημοκρατία
Είναι καλύτερη απ' τη δικτατορία
Ακόμα κι η χειρότερη δημοκρατία
Είναι καλύτερη από τη βασιλεία*

*Ακόμα κι η χειρότερη δημοκρατία
Είναι καλύτερη απ' την ολιγαρχία
Ακόμα κι η πιο αστεία δημοκρατία
Είναι καλύτερη από τη δυναστεία*

*Ακόμα κι η χειρότερη δημοκρατία
Είναι καλύτερη από...*

- Από τη βία;
- Από την εφορία;
- Από την πιτσαρία;
- Από τη λογοκρισία;
- Από την Άννα-Μαρία;
- Από την τσιζμπεργκερία;
- Από την κοτοπουλοψαρικαρία;
- Μήπως... απλώς από την αδικία;
- Αυτό!

*Μια καλή δημοκρατία
Μας προστατεύει από κάθε αδικία.*

- Τι έγινε, το σκάσατε πουλάκια μου;
- Όχι που θα καθόμασταν με σταυρωμένα πόδια.
- Και τραγουδάτε κιόλας;
- Όχι μόνο τραγουδάμε, θα κάνουμε και πορεία.

— Πάμε!

Τα παιδιά κάνουν πορεία. Κρατούν τα πλακάτ που έφτιαξαν, με τα δικά τους συνθήματα, σχετικά και άσχετα.

- Βγά-λε-τώ-ρα-από-τη-φυ-λα-κή
Όσους-έ-βα-λες-άδικα-ε-κεί!
- **(Όλοι μαζί)** Βγά-λε-τώ-ρα-από-τη-φυ-λα-κή
Ό-σους-έ-βα-λες-άδικα-ε-κεί
- Άδεια είναι η φυλακή. Το σκάσατε όλοι.
- Βά-λε-αμέ-σως-στη-φυ-λα-κή
Όποιοι-αξι-ζει-να-βρί-σκε-ται-εκεί.
- **(Όλοι μαζί)** Βά-λε-αμέ-σως-στη-φυ-λα-κή
Όποιοι-αξι-ζει-να-βρί-σκε-ται-εκεί.
- Σιγά μην μπω και φυλακή.
- Το-νέο-πο-δή-λα-τό-σου
Α-νή-κει-τώ-ρα-όλο-στον-λαό-σου!
- **(Όλοι μαζί)** Το-νέο-πο-δή-λα-το-σου
Α-νή-κει-τώ-ρα-όλο-στον-λαό-σου!
- Ακόμα δεν το αγόρασα. Όταν το αγοράσω θ' ανεβαίνω μόνο εγώ και δεν θα το δίνω σε κανέναν.
- Πα-ραι-τη-σου-κα-κέ
Κακέ-πρω-θυ-που-ργέ!
- **(Όλοι μαζί)** Πα-ραι-τη-σου-κακέ
Κα-κέ-πρω-θυ-που-ργέ!
- Σιγά μην παραιτηθώ. Τώ-ρα-που-με-ψη-φί-σα-τε
Όλοι-σας-την-πα-τη-σα-τε!
- **(Κάποια παιδιά)** Τώ-ρα-που-με-ψη-φί-σα-τε
Όλοι-σας-την.../
- /Λέτε το δικό του σύνθημα.
- **(Δύο παιδιά)** Λέ-τε-το-δι-κό-του-σύ-νθη-... μα;
- Άντε τώρα, γυρίστε στο κελί σας. Θέλω να πάρω έναν υπνάκο στην παραλία. Όταν ξυπνήσω θα σας τιμωρήσω όλους.

Ο πρωθυπουργός ξαπλώνει στην «παραλία». Τα παιδιά περπατούν απογοητευμένα.

- Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα.
- Απολύτως τίποτα.
- Μπορούμε.
- Τι;
- Δεν έχω ιδέα.

- Είμαστε πολλοί, να τον πιάσουμε και να τον βάλουμε εκείνον φυλακή.
- Δεν θα χρησιμοποιήσουμε βία.
- Γιατί;
- Γιατί η βία καταστρέφει τη Δημοκρατία.
- Και τι θα κάνουμε;
- Θα κάνουμε πρώτα μια Βουλή και θα κάνουμε ψηφοφορία εναντίον του.
- Γίνεται κάτι τέτοιο;
- Ναι, μας το είχε πει η δασκάλα, λέγεται ψήφος μομφή.
- Τι είναι η μομφή;
- Κάτι σαν μορφή.
- Αλλά αυστηρή μορφή.
- Πολύ αυστηρή.
- Δεν με τρομάζετε, έχω δει και θρίλερ.
- Και πώς θα φτιάξουμε Βουλή;
- Εσύ που ζωγραφίζεις καλά, κάνε με την κιμωλία ένα μισό κύκλο;
- Εύκολο.
- Να χωράμε όλοι.
- Θα γίνουμε βουλευτές!
- Θα 'χουμε και τεράστια αυτοκίνητα;
- Αυτά είναι για τους βλάκες.

Το παιδί κάνει με την κιμωλία ένα μεγάλο ημικύκλιο. Τα παιδιά παίρνουν περιμετρικά θέση στο ημικύκλιο.

- Να ξεκινήσουμε την ψηφοφορία;
- Και δεν την ξεκινάμε.
- Ποιοι ψηφίζουν εναντίον του πρωθυπουργού;

Σηκώνουν τα χέρια τους όλα τα παιδιά, εκτός από ένα.

- Όλοι, εκτός από έναν.
- Ποιοι ψηφίζουν υπέρ του πρωθυπουργού;
- Περιμένετε.

Έχει σηκωθεί, κι έρχεται από την «παραλία» ο πρωθυπουργός.

- Πώς να κοιμηθώ, μ' αυτά που καταστρώνετε εναντίον μου; Θα ψηφίσετε χωρίς εμένα;
- Μπορείς να ψηφίσεις αν θες.
- Ποιοι ψηφίζουν υπέρ του;

Ο πρωθυπουργός σηκώνει χέρι.

- Ένας.
- Ρε παιδιά, κανένας άλλος; Εσύ, κολλητέ;
- Ξεχνάς πως με έβαλες φυλακή;
- Εσύ δεν ψήφισες ούτε υπέρ ούτε κατά.
- Πρέπει να ψηφίσεις.
- Όχι πως μου αρέσει, αλλά μπορεί να μην πάρει θέση αν θέλει.
- Θα ψηφίσω λευκό.
- Ποια είναι τα αποτελέσματα;
- Ένα υπέρ, ένα λευκό και όλοι κατά.
- Νικήσαμε!

Τα παιδιά πανηγυρίζουν, εκτός από τον πρώην πρωθυπουργό.

- Δηλαδή τώρα δεν είμαι πρωθυπουργός;
- Δεν είσαι.
- Δεν είσαι.
- Και τι θα γίνω;
- Μπορείς να γίνεις ο σοφέρ του πρωθυπουργού.
- Μ' αρέσει η ιδέα, θα αγοράσω και καπέλο! Θα εξασκηθώ στην οδήγηση με το νέο μου ποδήλατο.
- Ξέχνα το. Τα τσεκ που πήρες, θα στα πάρουμε πίσω.
- Γιατί;
- Υπάρχουν πιο σημαντικά πράγματα να κάνουμε με τους φόρους από το ποδήλατο.
- Τι σημαντικά;
- Η τρύπα στο ταβάνι της τάξης.
- Ε, δεν τη λες και τρύπα. Τρυπίτσα, που στάζει πού και πού. Και μόνο όταν βρέχει.
- Πότε να στάζει, όταν έχει ήλιο;
- Αχ, πάει το ποδήλατό μου... Μια ζωή με βοηθητικές θα 'μαι.
- Μπορείς να ζητήσεις από τους γονείς σου να βγάλουν τις βοηθητικές.
- Γίνεται;
- Εδώ έγινες εσύ πρωθυπουργός, αυτό δεν γίνεται;
- Και τώρα ποιος θα πάρει τη θέση του;
- Θες να γίνεις εσύ πρωθυπουργός, αντιπολίτευση;
- Να γίνω κάτι άλλο; Να γίνω πρόεδρος της Δημοκρατίας;
- Τι είναι αυτό;
- Έχω ακούσει πως είναι ο σπουδαιότερος φύλακας.
- Και τι θα φυλάς;

- Τους νόμους και τη δικαιοσύνη στη χώρα. Και θα κοιτάω αν ο πρωθυπουργός κάνει σωστά τη δουλειά του.
- Όλοι πρέπει να είμαστε φύλακες της Δημοκρατίας και των νόμων, όχι μόνο ο πρόεδρος.
- Έχεις δίκιο.
- Να γίνουμε πρόεδροι της Δημοκρατίας.
- Καλύτερα όλοι να γίνουμε προστάτες της Δημοκρατίας.
- Και εμείς. **(Προς το κοινό)** Και ποιοι άλλοι; Ναι, κι εσείς!
- Με πρωθυπουργό τι κάνουμε;
- Μπορώ άμα θέλετε να ξαναγίνω εγώ.
- Αυτό μας έλειπε.
- Κάναμε πώς και πώς να σε ξεφορτωθούμε.
- Θα κάνουμε αύριο εκλογές.
- Θα βάλω ξανά υποψηφιότητα.
- Θα βάλω κι εγώ! Κολλητέ μου φίλε...
- Τι;
- Τι τι; Δεν θα με ψηφίσεις;
- Όχι.
- Όχι;
- Με την καμιά.
- Μέχρι αύριο να 'χουμε σκεφτεί σοβαρά τον λόγο που θα βγάλουμε και τι θέλουμε να κάνουμε για το σχολείο.
- Να μη υποσχεθούμε πράγματα που δεν μπορούμε να κάνουμε.
- Και εμείς να ψηφίσουμε τον καλύτερο
- Όχι αυτόν που είναι φίλος μας ή κάθεστε στο ίδιο θρανίο.
- Δεν ξανακάνω το ίδιο λάθος.
- Ή είναι συγγενείς μας.
- Ή επειδή είναι αγόρι ή κορίτσι ή ό,τι άλλο θέλει.
- Ή λέει εξυπνάδες και φέρνει πίτσες.
- Καλά, αν κάποιος φέρει πίτσες, δεν θα πούμε και όχι.
- Ψηφίζουμε αυτόν που έχει προτάσεις για το καλό όλων μας.
- Χωρίς κρεμμύδι.
- Τι χωρίς κρεμμύδι;
- Οι πίτσες.
- Και χωρίς πιπεριά.
- Να βάλεις και λίγη ντομάτα.
- Ωραία η δημοκρατία, αλλά οι πίτσες είναι τέλειες!
- Μην ξεχάσετε, είμαι αλλεργικός στο τυρί.
- Φανταστικά!

Τα παιδιά τραγουδούν.

“Ψήφισε κι εσύ”

*Πάντα να ψηφίζεις
γιατί έχεις φωνή.
Η γνώμη σου αξίζει.
Πρέπει να ακουστεί.*

*Κλείσε τις Ειδήσεις.
Κάνε τη διαδρομή.
Για να 'χουν τα παιδιά σου
μία καλή ζωή.*

*Η ψήφος σου μετράει.
Μην χάνεις ευκαιρία.
Πρέπει να προσπαθούμε
για τη Δημοκρατία.*

—

Δύο λόγια από τον συγγραφέα

Η πρόθεσή μου, γράφοντας το έβδομο κατά σειρά παιδικό έργο μου *Δημοκρατία για αρχάριους*, ήταν να προσεγγίσω την έννοια της δημοκρατίας σε μια εποχή που τα θεμέλιά της φαίνεται να κλονίζονται σε παγκόσμιο επίπεδο.

Όταν έννοιες όπως η δημοκρατία παρουσιάζονται μέσα από μια ιστορία, παύουν να φαίνονται αφηρημένες και αποκτούν νόημα καθώς σχετίζονται με τις εμπειρίες και τα συναισθήματα των παιδιών. Έτσι, το παιδί δεν ακούει απλώς για τη δημοκρατία· τη βλέπει να ζωντανεύει μπροστά του. Παράλληλα, το θέατρο επιτρέπει στα παιδιά να ταυτιστούν με διαφορετικούς ρόλους και να αντιληφθούν τις συνέπειες των επιλογών και των πράξεών τους. Μέσα από συγκρούσεις, λύσεις και συνεργασία στη σκηνή, μπορούν να κατανοήσουν την αξία του διαλόγου, του σεβασμού και της συλλογικής απόφασης, που είναι βασικά στοιχεία της δημοκρατικής σκέψης.

Το θέατρο δίνει χώρο στη διαφορετικότητα και την ποικιλία, αναδεικνύοντας ότι κάθε φωνή έχει αξία.

Μιλώντας στα παιδιά για τη δημοκρατία μέσω της σκηνικής πράξης, τα βοηθάμε να διαμορφώσουν από νωρίς μια θετική στάση απέναντι στη συμμετοχή, την υπευθυνότητα και τα δικαιώματά τους. Το θέατρο λειτουργεί σαν ένα ασφαλές περιβάλλον όπου μπορούν να δοκιμάσουν, να αμφισβητήσουν, να ρωτήσουν και να αναπτύξουν κριτική σκέψη. Με αυτόν τον τρόπο, καλλιεργούμε τους αυριανούς ενεργούς πολίτες μέσα από μια διαδικασία φυσική, δημιουργική και ουσιαστική.

Ανδρέας Φλουράκης